

מתי פלד: מדוע לא להחזיר לחוסיין?

פיתח בפומבי תיאוריה עקבית שיחד עם ביקורתה על המדיניות הנוכחית מציעה גם אלטרנטיבה.

עתה התפרסם מאמרו של מתי פלד, בו הוא אומר לראשונה בגלוי מה שאחרים חושבים: הפיתרון הרצוי ביותר למדינת ישראל מבחינה ביטחונית ומדינית כאחת אינו סיפוח השטחים וגם לא החזרתם לי-ירדן, אפילו במיסגרת של חוזה שלום — אלא הקמת מדינה פלסטינאית בשטח הגדה המערבית.

סמכות ביטחונית

ומדעית

מאמרו של מתי פלד מצטיין לא רק בביקורתיות שלו על כל העמדות המקובלות בממשלה, כי הוא אינו נשאר רק בגדר מאמר פובליציסטי הנותן ביטוי לדעותיו של הכותב והכריז. זהו מחקר מנומק בנושא הישנות הפלסטינאית, הי מבוסס על ידיעה מושלמת ומקיפה של הנושא. ידיעותיו של מתי פלד אינם פרי תיאוריה פוליטית כלשהיא, אלא פועל יוצא מרמסקנות המתבקשות ממחקר זה.

התיזה העיקרית של מחקרו של פלד כלילה במיסקה ברה: שקירה זו של גלגול ליה ותולדותיה של הישות הפלסטינאית מוכיחה מעל לכל ספק את חיוניותה ואת כוחה של יישות זו. היא הצליחה „לשגשג“ את כל מערכת היחסים הבינעבריים במשך 23 שנים, עד מלחמת ששת-הימים, והיום היא שוב מהווה גורם חשוב במערכת יחסי-כוח זו... ישראל יכלה לתת ליישות זו לקרום עוד וגידים בגדה המערבית, משום

יש מי שמשלה את עצמו שבמצב זה לא תשוב ישראל לכמות „בכיה לדורותי“? לשם זה חייבת ישראל לשוב עתה לאותם ימים שקו הגבול שימש מחסה ל- מרצחים ופושעים, לאחר שכילו מעשיהם בשטח ישראל, וכל מעבר גבול עלידי כורחות צה"ל היווה עילה לתלונות, לדיון בינלאומי ולנזיפה בישראל? האם יש מי שסבור שבלי כוחות צבא בגדה המערבית יוכל חוסיין להבטיח את ישראל מפני פטולות מחבלים משטטה זאת בעבר, כשעמדו לרשותו כוחות צבא ניכרים? ... ההיפך הוא נכון יותר: להתנות שטח שור בו של חוסיין לגדה נקיים צבא גדול בגדה המערבית שימנע לחלוטין חזירת מרצחים מגבולו לגבול ישראל.

כיום אין בסיסי-פעולה לכנופיות מרצחים בשטח הגדה המערבית. לשם מה לקום ולהחזיר לשטח הגדה המערבית אותו מישרט שאין כמותו נוח למרצחים לפעולה? או מישרט אשר בו מלך חלש שולט בקושי באוכלוסיה עויינת התומכת בפעולות המרצחים המצליחים לפעול כי רצונם בשטח?

החזיר אותו רבין לשירות צבאי פעיל ו- העמידו בראש אגף האספנות במטה הכללי. בתפקיד זה שימש עד לפרישתו משירות פעיל בצה"ל ביוני 1968.

הוא היה למעשה האיש שהכין וביצע את המערך הלוגיסטי של צה"ל לקראת מלחמת ששת-הימים, ופקד עליו במלחמה. הרבה מהישגיו המבצעיים של צה"ל בי-מלחמה בקווים ארוכים, נזקפים לזכותו של מתי, שידע להכין את הכלים והמיסגרות הדרושות לכך.

שלא כאלופים אחרים, המתחילים עם פרישתם משירות פעיל, לחפש תעסוקה

מתי פלד: למה לא סיפוח?

למה לא סיפוח?

מעשה זה פירושו דיכוי הרצון הלאומי של ערביי פלסטינה להגיע לריבונות מדינית. אין כל מקום לספק, שדיכוי זה של האוכלוסייה, שאיפתה לעצמאות לאומית היא כליך חוקה ומוכחה, היא בעיקר תירו-בהרה, מישרט של דיכוי נגד האוכלוסייה הערבית של ישראל המורחבת. אוכלוסייה זו, תמצא ללא ספק, דרכים ל-בטא את מאתה על דיכוי זה, ועקב זאת תגבר הארבה בין שני העמים ומישרט הדיכוי ילך ויחמיר.

מצב זה יהיה שילוי ופסול מעני קרו. לא רק מטעם זה שישראל תכניס עלידי כך לתוך גופה פצצת-זמן שלעולם לא תוכל לשלוט על הפעלתה, אלא — וזה העיקר — משום שבמערכת יחסים כזו תושחת דמותה המוסרית של מדינת ישראל כמדינה יהודית, ויושחת המוסר המדיני והציבורי במדינה.

אורחית, ידע מתי פלד בדיוק את עתידו. הוא המשיך לעסוק כל תקופת שירותו כי-אלוף, בהיסטוריה ובשירה וספרות עבריים. מדי פעם אך פירסם מאמרים בנושאים אלה בעיתונים ספרותיים. כשסיים את שירותו היה ברור לו לאן הוא הולך: למחלקה ל-היסטוריה של הפרופסור יעבץ באוניברסיטת תל-אביב, לשמש בה כמרצה למורחנות. פלד, נשוי ואב לארבעה ילדים, הכיח השבוע כי הוא עשוי עוד למלא תפקיד חשוב במאבק על עתידה של המדינה ו- עתיד השטחים המוחזקים — שאת ידיעותיה של ממשלת ישראל לגביהם הגדיר כ„סכנת בכיה לדורות“.

כל אחיזה במציאות... עבדאללה נרצח משום שפלש לגדה המערבית וסיפח את תה לניסיונות ושם קץ בכך לשאיפותיהם ולתקוותיהם של ערביי הגדה המערבית לזכות בעצמאות מדינית משלהם. בנו ו- נכדו אחריו, נאלצו לבנות בגדה המערב בית עשרות מחנות צבא, שהקיפו את מרכזי האוכלוסיה העיקריים... על מנת להבטיח את שלטונם בקרב האוכלוסיה העויינת.

אין כל טיבה להעלים את העובדה שרק הודות להסכמתה של ממשלת-ישראל נשארה הגדה המערבית מסופחת לירדן במשך 20 שנה... הדבר נעשה מתוך הנחה משוללת יסוד שהדבר יביא לקירוב לבבות ולהקהית השינאה בין ארצות ערב לישראל. ועתה, על סמך אותה הנחה כזו, נתיר שוב לחוסיין לחזור אל הגדה המערבית? אכן, הודיעה ממשלת-ישראל, שאם ישוב, ישוב בלי צבא. אך ה- משרתה, הכולשת, המערכת המשפטית ה- סרה לפקודתה, דגלי מכותה, מנגנון-התע-מולה שלו ודברי התפארותו השחצניים. כל אלה ישובו איתו לגדה המערבית. האם

או אפלנד, גדל בירושלים, סיים שם את בית-הספר התיכון בבית-הכרם, והיה שם חניך תנועת המחנות העולים. לאביו היתה בשעתו נגריה במבואות ירושלים.

בגיל 18, ב-1941, התגייס לפלמ"ח ו- שירת בפלוגה ו- המפורסמת, בפקודו של ישראל ליברטובסקי, ממנה יצאו לוחמים כיצחק רבין, עוזי נרקיס, עמוס חורב ו- אחרים. הוא היה מ"כ וב-1943 סיים את קורס מפקדי הכיתות בדליה.

ב-1946 יצא מתי לבריטניה כדי ללמוד משפטים באוניברסיטה של לונדון. אולם הוא הפסיק את לימודיו כשהתקרבה מלחמת העצמאות, חזר לארץ בשלהי 1947 וקיבל על עצמו מייד משימות בהגנה. תחילה היה מפקד פלוגת ח"ישי בירושלים. ערב המלחמה השתתף במבצעים בסביבות ירושלים, ופקד על שירות שיצא ליישור-בים הנצורים. תקופה מסוימת גם שימש מפקד מפעל ים-המלח.

עם פלישת צבאות ערב קיבל פיקוד על פלוגה בחטיבת נבעתי. הוא השתתף בי-קרבות על משלטי הצומת ליד נגבה, שם גילה אומץ-לב רב. הוא סירב להישמע ל-

● טובתה של ישראל וטובתו של ה- מורה התיכון בו היא שוכנת, מחייבים לקבוע שהגדה המערבית לא תוחזר לאחר סיון או ליורשי החוקיים והלא-חוקיים, בשום אופן ובשום תנאים.

● כאשר הביאו האנגלים את עבד-אללה ומשחו אותו נסיך בעבר-הירדן, נה-גו הם בסריטוריה זו, שתחילה כבשה ואחר-כך קיבלה מחבר-הלאומים כמנדט, כבתוך שלהם. לגביהם היה שטח עבר-הירדן המשכו של מידבר חצי האי ערב, וכזה שימש להם אמצעי לפצות את עבדאללה על שירותיו בעבר... איש לא שיער אז שהנסיך הננס הזה ירחיב א-פעם עוד לפלוש למערב הירדן ולספח ב-אונט לאחוזתו המידברית שטחים מאוכ-לטים, עתירי היסטוריה ונכסים.

● האגדה שעבדאללה שלם בחייו על שניסה להשלים עם ישראל אין לה

מאמרו. כך למשל, מעו פלד לעשות מה שלא עשה אף ישראלי לפניו: לבחון כי-אוביקטיביות את דמותו של המופתי ה-ירושלמי חגי אמין אל-חוסייני, לראות בו מנהיג פלסטיני ולטעון כי המופתי „הוכיח את כנות רגשותיו הלאומיים“.

הישראלי שהעז לעשות זאת אינו רק סמכות ביטחונית אלא גם סמכות מדעית. כי האלוף מתי פלד הוא מורחן במקצועו, המשתלם בעצם ימים אלה בארצות-הברית במורחנות, על מנת להכשיר את עצמו ל-הוראה בנושא זה באוניברסיטת תל-אביב.

גיבור

קרבות הצומת

מ' הוא האלוף שהעז לערער בגלוי את כל התפיסות המדיניות-ביטחוניות של המימד הישראלי?

שמו של מתי פלד אינו מפורסם כשמותי-הם של אלופי צה"ל אחרים, שקנו את הוילהם במלחמת ששת-הימים. אולם אלה שהכירו את עבודתו ופעולתו מאחורי-הקל-

אלוף מתי פלד בתפקיד

בכיה לדורות!

פקודת נסיגה, פונה רק כאשר נפצע קשה. כשהחלים מפצעיו חזר לפלוגתו ובסתיו 1948 התמנה סגמ"ד בגדוד 51.

בתום המלחמה היתה הקאריירה הצבאית של מתי מהירה מאוד. הוא סיים קורס מג"דים, שימש כקצין במטכ"ל. ב-1952 נשלח לקורס קציני מטה בבריטניה וכש-חזר נמנה על צוות ההקמה של בית-הספר לפיקוד ומטה של צה"ל. הוא היה המדריך הראשי הראשון במחזור הראשון של פ"מ.

הממונה על

המערך הלוגיסטי

במבצע סיני ב-1956 מונה מתי פלד כמפקד מרחב שלהם. מאוחר יותר התמנה אף כמושל הצבאי של רצועת-עזה, ערב פיגועי עלידי כוחות צה"ל. הוא היה למעשה האיש שהיה ממונה על ביצוע ה- נסיגה של צה"ל מסיני והרצועה. בתום ה- נסיגה מונה כמפקד מחוז ירושלים וב-מיסגרת תפקידו זה פקד על מצעד צה"ל במאי 1958 שנערך בירושלים.

לפני שמונה שנים, אחרי שמילא תפקיד בכיר במטה הכללי, יצא מתי להשלים את לימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים. הפעם בחר ללמוד את מדעי-המזרח, סיים כבוגר. בתום לימודיו לא חזר לצבא אלא למשרד-הביטחון, שם שימש כעוזרו של שמעון פרס לענייני חימוש.

רק ב-1964, כשציחק רבין מונה לרמטכ"ל,

עים בצה"ל, מגדירים אותו כאחד המוחות האנליטיים הטובים ביותר ששירתו ב-צה"ל, ועם זאת גם ביציעיט ממדרגה ראשונה.

הוא נולד בחיפה לפני 46 שנים למשפחה מיוצאי רוסיה, שהיתה מקורבת בזמנו ל-איכרי המושבה כינרת. מתתיהו פלד —

שאין בכך כל סכנה לקיומה של מדינת-ישראל.

אין ספק כי צריך אדם לשאת דרגות של אלוף ביה"ל ועם זאת להיות מחונן באומץ-לב ויושר אישי גדולים על מנת ש-יוכל להטיח בפני הישראלים מספר עוב-דות יסוד, כשם שעושה זאת מתי פלד ב-

זהו הפתרון!

למדיניות שנכשלה, מדיניות שקבעה כי אין כל צורך להעמיד בפני האוכלוסייה הפלסטינאית הערבית כל אלטרנטיבה חיו-בית, לעומת שתי הבריות השליליות של סיפוח לישראל או החזרה לחיק הממלכה ההאשמית.

● רק עלידי הצגת אפשרות חיונית בפני האוכלוסייה הפלסטינאית הערבית, אפשרות של הגשמת השאיפה הלאומית לעצמאות מדינית, ניתן להפעיל את הכורחות החיוביים הטמונים באוכלוסייה זו... עלינו לדבר אל אוכלוסיית פלסטיני במי-שיון, ואל מנהיגיה האמיתיים, אלה ש-חיים איתה ושותפים לגורלה, אלה המוכ-נים להקריב מוסכמות נושנות למען הג-שמת השאיפה העיקרית של האומה הפלס-טינאית.

● את שאלת ירושלים ניתן להסדיר עלידי פשרה שעיקרה יהיה בכך שמי-שלת פלסטינה תוכל לשבת בירושלים כבירתה, בשטח שיוגדר לצרכיה, והיה

נתון מחוץ לשיפוטתה של מדינת-ישראל. העיר תשאר במיסגרת מוניציפאלית א-חת הכפופה למינהל ישראל; המקומות הקדושים לאיסלאם ימסרו להנהלת ה-ממשלה הפלסטינאית.

● השטח העיקרי, שטח הגדה המז-רחית, שהוא שטח אינטגרלי של פלסטינה הערבית, יוכר כשטח המגיע למדינת פלס-טינה הערבית ומדינת-ישראל תקבל על עצמה לתמוך תמיד ובכל עת בתביעתה הלגיטימית של ממשלת פלסטינה להחזיר את השטח הזה. ואם יבוא יום, ושילטון בית-האשם בעבר-הירדן יחוסל בדרך כלי-שחי, תתבע ממשלת-פלסטינה את השטח לעצמה, וישראל תעמיד את כל כוחותיה ומשאביה בטינוע לממשלת-פלסטינה במי-בקה זה. זה יהיה האינטרס הגדול של ממשלת-פלסטינה שיוכנס במיסגרת ה-דרי הביטחון. הכלכלה ומדיניות-החוק, ש-י-וקמו בתוקף ברית שבין ישראל ופלס-טינה.